

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/64/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815010145
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6815010145.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovaného K. F., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 4. augusta 2016, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Revúca, sp.zn. 1T/42/2015 zo dňa 11.05.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm.b/ Tr.por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Revúca, sp.zn. 1T/42/2015 zo dňa 11.05.2016 a okresnému u k l a d á , aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudca Okresného súdu Revúca podľa § 280 ods. 2 Tr.por. postúpil vec obž. K. F. Okresnému úradu Rimavská Sobota, odboru všeobecnej vnútornej správy v Rimavskej Sobote, k prejednaniu veci ako priestupku, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 20. decembra 2014 okolo 19.30 h na ulici H. pred rodinným domom č. XXX bezdôvodne fyzicky napadol A.. D. L., nar. XX.XX.XXXX tak, že ho opakovane stredne silnou intenzitou udrel drevenou palicou do ľavého pleca a pritom, ako si A.. D. L. chránil hlavu, ho drevenou palicou udrel aj po pravom predlaktí, čím mu svojim konaním spôsobil podľa odborného lekárskeho vyjadrenia pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu ťažšieho stupňa, pomliaždenie ľavého ramena a pomliaždenie pravého predlaktia, ktoré z medicínskeho hľadiska ľahké zranenie si vyžiadalo dobu liečenia v trvaní 22 dní.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení podal sťažnosť okresný prokurátor a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 11.05.2016. Prokurátor v sťažnosti v podstate uviedol, že Okresný súd Revúca nesprávne rozhodol, keď postúpil vec obž. K. F. Okresnému úradu Rimavská Sobota, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok. V tejto súvislosti prokurátor rozhodnutiu okresného súdu vyčítal pomerne komplikované a značne nezrozumiteľné odôvodnenie, pričom konštatoval, že s právnym názorom okresného súdu nemožno vôbec súhlasiť. V tomto smere poukázal na to, že 28.04.2015 okresný súd vydal trestný rozkaz, ktorým uznal obž. K. F. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/ , ods. 2 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák. , za čo mu uložil úhrnný trest povinnej práce v maximálnej výmere 300 hodín. Poškodeného A.. D. L. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Proti tomuto trestnému rozkazu vo vzťahu k výroku o treste a výroku o náhrade škody podal v zákonnej lehote prokurátor odpor, ktorý písomne odôvodnil tým, že vzhľadom na závažnosť skutku a charakter zranení považoval súdom uložený trest za neprimerane mierny. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na to, že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného, ktorý je osobou blízkou veku chránenej osoby, keďže v čase spáchania skutku mal 57 rokov. Obžalovaný napadol poškodeného so zbraňou (drevenou palicou), pričom už v prípravnom konaní mal okresný súd podklad na to, aby o náhrade škody rozhodol v trestnom konaní, pretože súdny znalec vo vypracovanom odbornom vyjadrení ohodnotil zranenia, ktoré utrpel poškodený

hodnotou 45 bodov, čo v peňažnom vyjadrení predstavuje čiastku 741,60 € pri hodnote bodu podľa oznámenia Ministerstva zdravotníctva SR 16,48 €. Obžalovaný navyše v prípravnom konaní súhlasil s uložením trestu povinnej práce a odpor proti trestnému rozkazu si nepodal.

Vina obžalovaného K. F. je podľa prokurátora nepochybne preukázaná a to svedkom poškodeným A.. D. L., výpoveďou jeho manželky L. L., ako aj odborným lekársym vyjadrením znalca z odboru zdravotníctvo H.. C. F.. V tomto smere prokurátor vyhodnotil jednotlivé výpovede svedkov, ako aj svedka E. P., ktorý potvrdil, že spoločne s obžalovaným v tom čase popíjali na ceste alkoholické nápoje, že poškodený s motorovým vozidlom nevyšiel na chodník, ale šiel iba po cestnej komunikácii. Obžalovaný K. F. žiadne zranenia ani inú materiálnu škodu v dôsledku konania A.. D. L. neutrpel, aj keby utrpel nejaké zranenia, podľa prokurátora by išlo o samostatný skutok, ktorý by bol predmetom osobitného konania a so skutkom, ktorý je predmetom obžaloby priamo nesúvisí.

Vykonanými dôkazmi podľa prokurátora bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný na tento drobný incident reagoval tak, že drevenou palicou stredne silnou intenzitou opakovanými údermi mierenými na hlavu zaútočil na poškodeného A.. D. L., pričom útok smeroval na najzraniteľnejšiu časť ľudského tela a to na hlavu. Pokiaľ by poškodený nevykryl útok obžalovaného, došlo by k zasiahnutiu hlavy a zranenia poškodeného by celkom určite boli ďaleko závažnejšieho charakteru. Poškodený pri útoku obžalovaného utrpel zranenia a to pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu ťažšieho stupňa, pomliaždenie ľavého ramena a pomliaždenie pravého predlaktia. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne L. L., ktorá aj keby priamo nevidela, ako obžalovaný jej manžela napádal, nebolo v priebehu dokazovania spochybnené, že manželka poškodená počula „buchot predmetu na bránu“ a vzápätí videla vojsť zraneného manžela do dvora. Hneď po tomto incidente sama svedkyňa prišla do konfliktu s obžalovaným, keď vyšla na ulicu a vzala mu kameň z ruky. Toto sa odohralo potom, čo im obžalovaný hodeným kameňom poškodil vonkajšiu žalúziu na okne rodinného domu. Z uvedeného dôvodu prokurátor dospel k záveru, že vykonanými dôkazmi bolo spoľahlivo preukázané, že obž. K. F. svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/, ods. 2 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák., pretože tento fyzického útoku so zbraňou sa dopustil priamo na ulici pred rodinným domom, teda na mieste verejnosti prístupnom. Súčasne prokurátor konštatoval, že poškodený A.. D. L. si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu spôsobenej škody a táto bola znalcom spoľahlivo podľa bodov ohodnotená a tak mu vznikol zákonný dôvod preto, aby súd zaviazal obžalovaného aj k náhrade spôsobenej škody. V tejto súvislosti aj sám obžalovaný v rámci svojej záverečnej reči prejavil snahu nahradiť škodu formou splátok, pretože je momentálne nezamestnaný. Z uvedeného dôvodu prokurátor navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť Okresnému súdu Revúca, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 192 ods. 1 Tr.por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora je dôvodná.

V tejto súvislosti sa krajský súd nemohol stotožniť s hodnotením dôkazov vykonaných súdom, predovšetkým s tvrdením súdu vo vzťahu k opisu skutkového stavu uvedeného v obžalobe. K tomuto je potrebné uviesť, že ak okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že motívom konania obžalovaného bol jeho predchádzajúci incident s poškodeným, mohol slovo „bezdôvodne“ (týkalo sa slovného spojenia bezdôvodne fyzicky napadol A.. D. L....) zo skutku vypustiť, prípadne v tomto smere skutok upraviť. Krajský súd však poukazuje na odôvodnenie sťažnosti prokurátora (str. 4, prvý odsek), kde poukazuje na to, že obžalovaný v dôsledku konania poškodeného neutrpel žiadne zranenie ani materiálnu škodu a že aj keby utrpel, išlo by o skutok, ktorý by bol predmetom osobitého konania, pričom priamo so skutkom, ktorý je predmetom obžaloby, nesúvisí. Krajský súd k tomuto poukazuje, že aj keď predmetný incident s motorovým vozidlom medzi obžalovaným a poškodeným priamo so skutkom uvedeným v obžalobe nesúvisí, môže ho súd podľa skutkových zistení vyhodnotiť ako motív konania obžalovaného, prípade ako impulz pre obžalovaného, aby išiel za poškodeným pred rodinný dom č. XXX na ulici H.. Vo vzťahu k hodnoteniu dôkaznej situácie ohľadne samotného fyzického napadnutia poškodeného pred uvedeným rodinným domom, je potrebné prihliadnuť k argumentom prokurátora a jeho hodnoteniu skutkových okolností. Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje poškodený A.. D. L., svedkyňa L. L. a lekárske správy o lekárskom ošetrení poškodeného, ako aj odborné vyjadrenie súdneho znalca H..

C. F., z ktorého mal súd preukázané zranenia poškodeného, ich mechanizmus vzniku zodpovedajúci podľa znalca výpovedi poškodeného. Doba liečby a predovšetkým práceneschopnosti poškodeného stanovená na 22 dní bola podľa súdneho znalca tolerovateľná (primeraná).

Pokiaľ ide o rozpory vo výpovediach svedkyne L. L., na ktoré poukazoval prvostupňový súd, tie tak ako prokurátor ani krajský súd nevyhodnotil ako podstatné, vzhľadom na jednoznačnú identifikáciu obžalovaného svedkyňou L., ako aj na zranenia, ktoré utrpel poškodený pri incidente s obžalovaným tak, ako boli popísané v lekárskejších správach a záveroch súdneho znalca H.. C. F..

Z uvedeného dôvodu krajský súd sa nestotožnil so záverom prvostupňového súdu, že sa vykonaným dokazovaním vôbec nepodarilo preukázať, či k napadnutiu poškodeného obžalovaným vôbec došlo pre nie jednoznačný opis udalostí jednak samotným poškodeným a jednak manželkou poškodeného. Takto vyhodnotené dôkazy nie sú v súlade so zásadami hodnotenia dôkazov uvedenými v § 2 ods. 12 Tr.por.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, k tomu krajský súd poukazuje, že poškodený si nárok na náhradu škody v trestnom konaní riadne uplatnil, znalcom bol riadne vyčíslený, preto ak uzná prvostupňový súd obžalovaného vinným, nemá dôvod poškodeného A.. D. L. odkazovať s jeho nárokom na náhradu škody na občiansko-právne konanie.

Z uvedeného dôvodu krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a okresnému súdu uložil, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný